

ANDREEA MARIANA VASLUIANU

1. Ce anume v-a determinat să deveniți asistent social?

Motivul pentru care am urmat Asistență Socială a venit din dorința de a-i ajuta pe oameni, având așa posibilitatea să o fac în mod profesionist, acumulând cunoștințe teoretice care să îmi fie de ajutor. Dar știu sigur că am ales acest domeniu cu inima, înainte de a-mi pune mintea la bătaie și nu-mi pare rău deloc pentru alegerea făcută. Nu este ușor, dar ori de câte ori toate argumentele pe care le am se termină și nu-mi mai rămâne nicio motivație logică și rațională, îmi spun în sinea mea că oricât de greu ar fi, am ales un drum frumos. Iar oamenii minunați pe care îi găsesc în calea mea sunt garanția că satisfacțiile ce vin îmi încarcă sufletul de bucurie. Mă simt un om împlinit iar provocările de zi cu zi sunt cele care mă ajută să duc misiunea mea mai departe.

2. Când ați luat decizia de a deveni asistent social?

Încă de la începutul clasei a XII-a am decis că vreau să devin asistent social, când am început să mă gândesc serios la ce anume vreau să fac în viața, care imi e "menirea", ce profesie să aleg. Iar răspunsul a venit. Sunt recunoscătoare pentru alegerea făcută și cred că fac parte din categoria acelor oameni pentru care a dăruii este binecuvântare. Profesia mea e împlinire și se împletește atât de frumos cu valorile în care cred. Iar asta îmi dă energia de care am nevoie pentru a spune cu mândrie: sunt asistent social.

3. Ce înseamnă pentru dumneavoastră a fi asistent social?

A fi asistent social înseamnă să te implici cu tot sufletul, înseamnă să fii corect, autodeterminat, integru, să ai valori și principii bine definite, să fii competent, empatic. Asistentul social este profesionistul care trebuie să înțeleagă problemele altora, să vadă cu ce îi poate ajuta, unde îi poate direcționa și cum să facă asta fără să își piardă propria identitate, propriile convingeri și valori. Iar pentru asta asistentul social trebuie să fie acel specialist care creează echilibrul perfect între inimă și minte. Și acolo unde inima și mintea se află pe poziții egale, propria ta ființă este bucurie pentru cei din jur. Asistentul social pune cel mai bine în valoare empatia și omenia în relațiile cu ceilalți. Profesia de asistent social aduce echilibrul și valorifică eficient resursele comunitare, găsește de multe ori soluțiile de care e nevoie pentru a funcționa optim din punct de vedere psihosocial la nivel comunitar. Este o muncă grea, dar frumoasă care îți oferă satisfacție sufletească. Implică răspundere mare, empatie și blândețe, iar de cele mai multe ori e greu să te detașezi, să uiți problemele când ajungi acasă, cel puțin pentru mine. Nu poți să practici această meserie fără să pui multă pasiune și fără să fii determinat pentru a contribui la schimbarea vieții semenilor care au nevoie de tine.

4. Ca asistent social aveți ocazia de a întâlni oameni cu povești de viață impresionante. Care a fost povestea care v-a marcat?

Așa este, practicând această profesie am întâlnit foarte mulți oameni cu povești de viață impresionante, în fond asemănătoare și totuși atât de diferite. Povestea fiecăruia este unică, însă cea care m-a marcat este povestea unei mame cu șase copii care, pe fondul violenței domestice, a reușit să iasă definitiv din acel mediu. Cei șase copii sunt extraordinari din toate punctele de vedere și mă bucur că am reușit să le dăm șansa de a vedea că există și o altfel de viață, în afara celeia pe care o cunoșteau foarte bine, plină de lipsuri materiale, cu certuri și violență la ordinea zilei. Cu toate că, la început, mama și-a dorit să se reîntoarcă acasă, la soțul înrăit din cauza consumului excesiv de alcool și violent, ea a găsit forța necesară să refuze "oferțele" și promisiunile lui. Nu i-a fost ușor, dar s-a gândit, în primul rând la binele copiilor ei. Astfel, ei au avut șansa de a vedea că viața de familie presupune liniște, iubire, armonie. Și sper ca rănilor provocate în sufletele lor nevinovate să se vindece.

5. Cât din această profesie credeți că este studiu, cât este vocație?

Părerea mea este că totul trebuie să fie într-un echilibru perfect. De aceea, consider că jumătate trebuie să se bazeze pe studiu, pe cunoașterea părții teoretice și jumătate trebuie să fie vocație. Așa, asistentul social reușește să fie acel specialist care este jumătate inimă și jumătate minte, echilibrul perfect, niciodată una mai mult ca alta.

6. Cum ați defini dumneavoastră asistența socială?

Asistența socială e un domeniu foarte vast și complex, care își propune creșterea nivelului de bunăstare a grupurilor vulnerabile și nu numai, pornind de la constatarea unei nevoi umane (individuale și/sau colective) și urmărind împuternicirea individului pentru a-și rezolva singur problemele. Doar astfel poate fi prevenită, chiar înlăturată dependența față de servicii sociale. Teoretic vorbind, misiunea asistentului social este de a ajuta oamenii să se ajute singuri, pe principiul: "Nu da pește săracului, ci învață-l să pescuiască".

Vorbim despre o multitudine de grupuri țintă care sunt în imposibilitatea temporară sau permanentă de a se autosuține. Întotdeauna vor exista persoane care vor avea nevoie de ajutor într-o anumită etapă a vieții lor, iar rolul asistentului social este să intervină cu profesionalism și cu dedicare.

7. Aveți un model de personalitate recunoscută la nivel național sau internațional care, deși nu este asistent social, prin acțiunile sale în folosul comunității, al omenirii, ar putea deveni oricând un exemplu pentru ceilalți?

Sunt mulți oameni care mă inspiră, dar aș vrea să o menționez pe doamna Maria Holtzhauser, ea însăși cu o poveste de viață impresionantă. Domnia sa a înființat o organizație cartabilă prin care îi ajută pe semenii noștri și se implică în foarte multe campanii umanitare. Pentru mine este un exemplu demn de urmat.

8. Cum v-ați dori să fiți tratat dacă dumneavoastră ați fi în situația de a beneficia de sprijin din partea unui asistent social?

În viață, niciodată să nu spui niciodată. Dacă aș fi în situația de a beneficia de sprijin din partea unui asistent social, mi-aș dori să fie respectat principiul individualizării, adică recunoașterea faptului că fiecare persoană/beneficiar este unic și trebuie tratat cu respect și considerație. Asta te face să te simți important, apreciat și îți oferă o anumită încredere în acel specialist în fața căruia tu îți deschizi sufletul. De asemenea, aș mai adăuga și o atitudine nediscriminatorie din partea specialistului, de respect și respectarea principiului confidențialității. Practic, mi-aș dori ca asistentul social să respecte principiile asistenței sociale.

9. Care e cea mai frumoasă lecție pe care ați primit-o de la semenii pe care îi aveți în grijă?

Am învățat de la semenii mei de care am avut și am grijă că nu ai nevoie de foarte multe lucruri pentru a fi fericit, că bucuria vine din lucruri mărunte, că trebuie să apreciem ceea ce avem. Cred că cea mai sugestivă expresie este "Fă rai din ce ai!".

10. Ca asistent social, ați simțit vreodată sentimentul de neputință în fața unei situații careia v-ați fi dorit să îi găsiți o soluție, dar nu ați reușit?

Da! Am avut și astfel de momente. Erau nopți în care nu puteam adormi pentru că nu reușeam să identific soluția optimă. Dar până la urmă, am reușit să rezolv problema care mă frământa. Eu mi-am găsit liniștea, iar persoana care avea nevoie de sprijin a regăsit speranța. Ceea ce e minunat. Dar uneori poate deveni frustrant faptul că nu reușești să găsești cea mai bună soluție, într-un timp cât mai scurrt. De aceea, afirm faptul că în această profesie, "te încarci" cu tot felul de probleme și, dacăești cu adevărat dedicat, nu poți sta liniștit, până nu găsești soluția potrivită pentru rezolvare diferitelor probleme. Această profesie nu e ca o haină pe care o îmbraci când te duci la serviciu și o dai jos când ajungi acasă. O trăiești, pur și simplu.

11. Ce anume v-ați dori să se schimbe în acest domeniu?

Ar fi o serie de aspecte care aș dori să fie schimbate, însă menționez doar faptul că ar trebui o interpretare unitară a legislației, deoarece există diferențe în interpretarea și aplicarea legislației în domeniu. De asemenea, aș dori să fie pus accentul mult mai mult pe procesul de prevenție, nu doar pe intervenție. Pentru că, și în acest domeniu, e mult mai ușor, din toate punctele de vedere, să prevenim decât să tratăm. De aceea, aș vrea să existe personal suficient și calificat, în special la nivelul comunităților rurale, care să se ocupe în mod profesionist pe partea de prevenție.

12. Care e mesajul dumneavoastră pentru cei care urmează să devină asistenți sociali?

Dincolo de profesia ta, ești omul, care se ajută de profesie să devină un om mai bun. Ești cel care contribuie cu ceva la a face această lume mai bună. Ai șansa de a lucra într-un domeniu în care contribui vrei-nu vrei la schimbarea vieții (sau a percepției asupra vieții) a unor oameni. Asta te obligă la responsabilitate față de semenii, la pro-acțiune, la empatie și credibilitate. Dacă simțiți, ca mine, că asistența socială este pasiune, că asta vreți și "trebuie" să faceți, urmați-vă visul! Asistența socială are nevoie de oameni motivați, de oameni pasionați!

13. Motto-ul dumneavoastră în activitatea de asistent social este.....

Am 3 motto-uri preferate iar acelea sunt:

"Exemplul impresionează mai mult decât amenințarea!", Pierre Corneille

"Țintește spre lună. Chiar dacă nu reușești, măcar vei fi printre stele", Les Brown.

„Think outside the box!”